

أنطولوجيا الإعجاز النبوي في قصيدة (بحر النور) للشاعر محوي
ئهنتؤلؤجياي پهړچووی پښغه مېهر (د.خ) له قه سیده ی (بهاری نوور) ی
مه حوی دا

م.م. کوسار عمر احمد

(مدرس مساعد) / قسم التحليلات المرضية

الكلية التقنية كلاتر / جامعة كرميان التقنية

kosar.omar@gpu.edu.iq

The Ontology of Prophet Muhammad's Miracle (PBUH) in Mahwi's Qasida "Bahri Nuur"

Lect. Koser Omer Ahmed.Assist

Department of Pathological Analyses

Kalar Technical College / Garmian Polytechnic University

kosar.omar@gpu.edu.iq

Abstract

Classical Kurdish literature, especially the Na'at (prophetic praise) poetry of Mahwi, is not merely a simple historical and descriptive expression, but rather a rich domain of profound convergence and integration of Islamic mysticism (Irfan) and theology (Kalam). This research, titled "The Ontology of Prophet Muhammad's Miracle (PBUH) in Mahwi's Qasida "Bahri Nuur", endeavors to investigate the Ontology and artistic dimensions of the Prophet's (PBUH) miracles in this classical text, employing a descriptive-analytical methodology. The qasida "Bahri Nuur," considered a pinnacle of Na'at poetry in Kurdish literature, is treated by Mahwi not just as a lifeless historical narrative but is discovered as a rich aesthetic source. The study focuses on the classification of miracles (spiritual, sensory, unseen, and pre-prophetic portents [irhasat]) and how rhetorical devices such as simile (tashbih), allusion (talmih), and poetic etiology (husn al-ta'lil) are activated to depict mystical emotion and gnostic confession. The findings demonstrate that Mahwi, through symbolic language, was able to transform theological and Kalam meanings into tableaux of artistic beauty, in which the laws of matter are broken to express the sanctity of the great Prophet (PBUH). The research concludes by presenting its most important cognitive and artistic findings and suggestions, followed by a list of the cited sources arranged in academic order. Keywords: Ontology of the Miracle, Metaphysical Symbolism, The Muhammadan Reality (al-Haqīqa al-Muḥammadiyya), Theological-Mystical (Kalam-Irfani) Epistemology.

ملخص:

الأدب الكردي الكلاسيكي، وبخاصة شعر المديح النبوي لدى الشاعر محوي، لا يمثل مجرد تعبير تاريخي ووصفي سطحي، بل يشكل فضاءً ثرياً يتجسد فيه التلاقي والتلاحم العميق بين العرفان وعلم الكلام الإسلامي. تسعى هذه الدراسة، تحت عنوان: "أنطولوجيا الإعجاز النبوي في قصيدة (بحر النور) للشاعر محوي"، إلى استكشاف الأبعاد أنطولوجيا والفنية لمعجزات النبي (صلى الله عليه وسلم) في هذا النص الكلاسيكي، معتمدة على

المنهج الوصفي التحليلي. إن قصيدة "بحر النور"، التي تعد إحدى ذرى شعر المديح النبوي في الأدب الكردي، لم يتناولها محوي بوصفها سرداً تاريخياً جامداً، بل كشف عنها بوصفها مصدراً غنياً بالجماليات. تركز الدراسة على تصنيف المعجزات (المعنوية، والحسية، والغيبية، والإرهاصات)، وتبحث في كيفية تفعيل الأدوات البلاغية، كالتشبيه والتلميح وحسن التعليل وغيرها، لتجسيد العواطف والاعترافات العرفانية. وتُظهر النتائج أن محوي قد تمكن، عبر لغة الرمز، من تحويل المعاني الكلامية واللاهوتية إلى لوحات فنية بديعة، تتجاوز فيها قوانين المادة للتعبير عن قدسية النبي الأعظم (صلى الله عليه وسلم). وتُختتم الدراسة، بعد عرض أهم النتائج المعرفية والفنية والمقترحات، بتقديم قائمة بالمصادر المستخدمة وفقاً للترتيب الأكاديمي المتبع. **الكلمات المفتاحية:** أنطولوجيا الإعجاز، الترميز الميتافيزيقي، الحقيقة المحمدية، المعرفة الكلامية-العرفانية.

پوخته

ئەدەبی کلاسیکی کوردی، بەتایبەت شیعری نەعت لای مەحوی، تەنھا گوزارشتیکی دیرۆکی و وەسفیی سادە نییە، بەڵکو کایەییکی دەولەمەندە لە بەیەکگەشتن و یەکگرتنی قوولی عیرفان و تیۆلۆجیی ئیسلامی. ئەم توێژینەمەیه له ژێر ناوێشانی: ئەنتۆلۆجیای پەرچووی پیغممبەر (د.خ) له قەسیدە (بەحرێ نوور)ی مەحوی دا، هەولەدات بە میتۆدی وەسفی-شیکاریی له رەهەندە ئەنتۆلۆجییەکان و هونەرییەکانی پەرچوووەکانی پیغممبەر (د.خ) لەم دەقە کلاسیکەدا بکۆڵیتەوه. قەسیدە بەحرێ نوور کە یەکیکە لە لووتکەکانی شیعری نەعت لە ئەدەبیاتی کوردیدا، لە لایەن مەحوییهوه نەک وەک تەنھا گیرانەوهیەکی دیرۆکی بنگیان، بەڵکو وەک سەرچاوەیەکی دەولەمەندی ئیستاتیکی دۆزراوەتەوه. توێژینەمەیه تیشک دەخاتە سەر پۆلێنکردنی موعجیزەکان (مەعنەوی، هەستی، غەیبی، ئیرھاسات) و چۆنیەتی کارکردنی ئامرازە رەوانبێژییەکانی وەک تەشبیە، تەلمیح، و حوسنی تەعلیل و... بۆ ویناکردنی سۆز و دانپێدانانی عیرفانی. دەرئەنجامەکان دەیسەلمێنن کە مەحوی لە ڕێگەی زمانی هیماوه توانیویەتی مانا تیۆلۆجی و کلامییەکان بگۆڕیت بۆ تابلۆی جوانیی هونەری کە تێیدا یاساکی ماددە تێکدەشکێن بۆ گوزارشتکردن لە پیرۆزی پیغممبەری مەزن (د.خ). توێژینەمەیه له کۆتاییدا و پاش خستەرۆوی گەرنگترین دەرئەنجامە مەعریفی و هونەرییەکان و پیشنیاز، بە ریزکردنی لیستی سەرچاوه بەکارھاتووکانی بەپێی بەرێزبەندیی ئەکادیمی کۆتایی پێ دیت.

کلیلەوشەکان: ئۆنتۆلۆجیای پەرچوو، هیماکاری میتافیزیکی، حەقیقەتی محەممەدی، مەعریفە کەلامی-عیرفانی.

پیشەکی

ئەدەبی کلاسیکی کوردی، بەتایبەت شیعری نەعت لای شاعیری ناودار (مەحوی ١٨٣٦-١٩٠٦)، تەنھا گوزارشتیکی میژوویی و وەسفیی سادە نییە، بەڵکو کایەییکی دەولەمەندە لە بەیەکگەشتن و یەکگرتنی قوولی عیرفان و تیۆلۆجیی ئیسلامی (زانستی کەلام). ئەم توێژینەمەیه به ناوێشانی (ئەنتۆلۆجیای پەرچووی پیغممبەر (د.خ) له قەسیدە "بەحرێ نوور"ی مەحوی دا) هەولێکی زانستی و وردە بۆ تێپەراندنی خۆیندەوه رووکەشییەکان و خستەرۆوی موعجیزە وەک سەرچاوەیەکی بنپایانی ئیلهامی هونەری و جوانکاری. گەرنگی ئەم بابەتە لەم خاڵاندا دەرئەنجامە: دروستکردنی پردیکی مەعریفی لە نێوان عیرفان و کەلامدا، شیکردنەوهی شاکاریکی موسیقایی و زمانی وەک قەسیدە بەحرێ نوور، و پیشکەشکردنی مۆدیلیکی شیکاریی نوێ بۆ خۆیندەوهی دەقی میتافیزیکی. ھۆکاری ھەڵبژاردنی ئەم ناوێشانش بۆ فرەچەشنی و دەولەمەندی پەرچوووەکانی ناو قەسیدەمە دەرئەنجامە کە لە موعجیزە مەعنەوییه (قورئان) تا پەرچوووە ھەستییهکان (ئیسرا و میعراج، شەقکردنی مانگ، و ھەلقولانی ئاو لە پەنجەکان) و تەنانت موعجیزەکانی کاتی لەداکبوون و ئیرھاسات پۆلێن دەکێن. سەرھەری ئەم لایەنە ناوازانە، ئەنجامدانی توێژینەمەیه بێبەش نەبوو لە ئاستەنگ و بەرەست؛ کە دیارترینیان بریتی بوون لە: ئالۆزیی فەرھەنگی زمانی و زاراوەی مەحوی، پاراستنی ھاوسەنگییەکی دروست لە نێوان دۆگمای ئایینی و جوانکاری ئەدەبیدا، و کەمبوونی سەرچاوەی تایبەت بە لایەنی رەوانبێژی و جوانکاری ئەم قەسیدە ناوازیە.

بۆ بەدەستھێنانی راستگویی و دروستیی زانستی، توێژینەمەیه پشتی بە میتۆدی وەسفی-شیکاری بەستوو؛ بە جۆریک لە ھەنگاوی یەکەمدا بە شیوازیکی سیستەماتیک و وەسفی سەرچەم پەرچوووەکانی ناو قەسیدەمە پۆلێن دەکێن، و لە ھەنگاوی دووەمدا بە شیوازیکی شیکاریی زمانەوانی و ئەدەبی کار لەسەر دەرخیستی رەھەندە ئیستاتیکییەکانیان دەکێن لای شاعیر. ستراکتۆری گشتیی توێژینەمەیه بەسەر دوو بەشدا داوە: بەشی یەکەم (جوارچیووی تیۆری) تیشک دەخاتە سەر چەمکی موعجیزە و ئامرازە رەوانبێژییەکانی گوزارشتکردن لە شیعری نەعتدا، بەشی دووەمیش (شیکاریی پراکتیکی) تایبەتە بە دەستشێوانکردنی پەرچوووەکان و شیکردنەوهی ھونەرییانە ئۆ تەکنیکە رەوانبێژییانە کە مەحوی بەکارپێتوان (وەک تەلمیح، تەشبیە، حوسنی تەعلیل، و ئیقتیباس). توێژینەمەیه له کۆتاییدا پاش خستەرۆوی گەرنگترین دەرئەنجامە مەعریفی و هونەرییەکان و پیشنیاز، بە ریزکردنی لیستی سەرچاوه بەکارھاتووکانی بەپێی بەرێزبەندیی ئەکادیمی کۆتایی پێ دیت.

چهمکی پهرجوو (موعجیزه) یهکیکه له چهمکه بنهڕتییهکانی جیهانبینی ئایینی، که نهک تنها وهک بهلگهییهکی میژوویی و کهلامی بۆ سهلمانندی راستیی پهیامی پیغهمبران رۆلی گێرابی، بهلکو بووته سهراوهیهکی دهولهمندی ئیلهام بۆ ئهدهب و عیرفانی. تیگهیشتن له چیهتی و رههمندهکانی ئهم چهمکه، کلیل و دهروازهیهکه بۆ تیگهیشتن بوون و ئهو بنهما هزری و ئیستاتیکیانهی که شاعیرانی کلاسیک، بهتایبهت (مهحوی) ١٨٣٦-١٩٠٦ی، بۆ دهبرینی خوشهویستی و سهرسامیی خویان بۆ زاتی پیغهمبر (د.خ) پشتیان پێ بهستوه.

لهرووی زاراوهی (التعريف الاصطلاحي): موعجیزه له زاراهوی ئیسلامیدا به کردهوی ئاناسایی (خارق للعادة) پیناسه دهکرت که لهسه دهستی کهسێدا دردهکهوێت که بانگهشهی پیغهمبرایهتی دهکات، به مهبهستی سهلمانندی راستگویییهکی. دهشوتریت "رووداوێک که بهپێی یاسا سروشتیهکان لێکدارنیهوه و دهگهڕێتهوه بۆ هیزیکي ئاناسایی، واته دهسهلاتی خودا" ١. ئهم پیناسیه دهکرت زیاتر روونکریتهوه، بهوهی موعجیزه دهبیت به جوړیک بیت که مرقهکان له هینانهوهی هاوشتیهی دهستهوسان بن ٢. بهتیگهیشتن له پهنانه دهکرت بگهیهته ئهوهیش که موعجیزه چهند مهرجیکی هه: دهبیت شتیکی ئاناسایی بیت که پیچهوانهی رهوتی ئاسایی دیاردهکان بیت، دووبارهکردنهوهی بۆ مرقی ئاسایی ئهستم بیت. له روانگییهکی تروه عهبدولمونهیم هاشمی جهخت دهکاتهوه که موعجیزه تنها بۆ ئهو نییه نهیاران باوهرمهنده بکات، بهلکو بۆ ئهوهیه بیسهلمنیت پیغهمبر به سهراوهیهکی بی کوتایی و نهبراهوی به (خودا) وه بهستراوتهوه ٣.

یهکیک له گرنگترین و دیارترین رههمندهکانی موعجیزه، لایهنی بهرهرهکانی یه. مستهفا عهدهوی ئاماژه بهوه دهکات که خودای گهره ههر پیغهمبریک پارو پرچهک دهکات به موعجیزیهک که گونجاو بیت لهگهڵ بارودۆخی ئهو سهردهمی تیدا رهوانه کراوه؛ بۆ نمونه بۆ پیغهمبر موسا (س.خ) که سیحر باو بووه، گوچانهکهی دهکاته موعجیزه و بۆ پیغهمبر عیسا (س.خ) که پزیشکی باو بووه، زیندووکردنهوهی مردوو دهکاته نیشانه ٤. قورئانی پیرۆزیش، که به گهرهترین موعجیزهی پیغهمبری ئیسلام (د.خ) دادهنریت، به شیوهیهکی زۆر روون ئهم بنهمایهی پهیرهو کردوه. حسین مقیسه جهخت لهسه ئهو دهکاتهوه که قورئان له چهندین قوناغی جیاوازا بهرنگاری نهیارهکانی بووتهوه ٥. ئین کثیر له شیکردنهوهی ئهم بهرهرهکانییهدا دهلێت که ئهمه بهلگهی ئهوهیه که موعجیزهی قورئان لهگهڵ پیشکهوتنی زانست و سهردهمهکاندا بهردوام لایهنی نوێی ئیجازی خوێ دردهخات ٦. به بۆجوهی ئیمه چهمکی موعجیزه له هزری ئیسلامیدا تنها له چوارچۆیهی بهرهرهکانی و سهلمانندی راستگویی پیغهمبراندا قهتیس نامینیهوه، بهلکو رهههندیکی فراوانتری ههیه که نیشانه و بانگهواز بۆ تیرامان (التفکر) یش دهگرتیهوه. ئایهتی ((أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ)) [الغاشیه: ١٧] نمونهیهکی بهرچاوی ئهم جوړه موعجیزیهیه. محمد جواد له شیکردنهوهی ئهم ئایهتهدا دهلێت: "خداوند در این آیه... ما را به تأمل و تفکر در نحوه آفرینش شتر دعوت میکند" ٧. لێرهدا پێویسته ئهو بهخینه روو چونکه (مهحوی) شاعیریکی ئههلی تهصوف بووه پیمان باش بوو که جیاوازی بکرت له نیوان (موعجیزه) و (کهرامهت). که کهرامهت ئهو کاره ئاناساییانه که خودا بۆ پزێلێنان له ئهولیا و پیاوچاکان دریدهخات وه به پیچهوانهی موعجیزهوه، خاوهن کهرامهت بانگهشهی پیغهمبرایهتی ناکات و کهرامهتهکهشی بۆ بهرهرهکانی نییه ٨. ههروهها پیچهوانهی موعجیزه له بهرچاوی خهلکی دهشاردیهوه. کهواته، دهتوانین موعجیزهکان بۆ دوو جوړی سههرکی پۆلین بکین، یهکهم: موعجیزهی سهلمنهر (المعجزة البرهانية): که ئامانجی سههرکی سهلمانندی راستگویی پیغهمبره له رێگهی بهرهرهکانیوه، وهک موعجیزهی قورئان و شهقبوونی مانگ. دووم: موعجیزهی تیرامان (المعجزة التأملية): که ئامانجی سههرکی کردنهوهی دهراگی تیفکیرین و ناسینی گهرهیی خواجه له رێگهی نیشاندانی وردمکاری له دروستکراوهکانیدا. ئهم تیروانینه فراوانه بۆ چهمکی موعجیزه، یارمهتیدهریکی گهره دهبیت له شیکردنهوهی شیعهکانی مهحویدا، چونکه ئهو وهک شاعیریکی عاریف، زیاتر له رههمندی دوومهی موعجیزه (فلهسهفهی بوون، تیرامان و ئیستاتیکا) نزیک دهبیتیهوه. ههروهها ههندیکی له متکلمهکان موعجیزهیان به ئهموونی ناوهکی خاوهن موعجیزهکهوه بهستوهتهوه، ئهمه رهههندیکی رۆحی و ئیستاتیکی زیاتر به چهمکهکه دهبهخشیت ٩. ئهم تیکه لاوبوونهی عیرفان و کهلام له شیعی کلاسیکی کوردیدا، رهنگدانهوهی ماریفهمتیکی قووله که مانا ئاناساییهکان دهکات به ههونی ئیستاتیکی شیع ١٠.

دووم: پینگهی موعجیزه له شیعی نهعتی پیغهمبر له ئهدهبیاتی کلاسیکی کوردیدا ئهدهبیاتی کلاسیکی کوردی، بهگشتی به ئهدهبیاتی حوهره ناسراوه، چونکه له باوهشی مزگوت و حوهری زانایانی ئایینی کورددا گهشهی کردوه و پارێزراره ١١، ئهم ئهدهبه لهژێر چاودێری و پهروهردهی مهلای کورددا نهک ههر له رووی ناوهڕۆکی ئایینییهوه، بهلکو له رووی هونهری و بوون و ئیستاتیکییهوه گهشتهوه لوتکهی بالا.

قوتابخانه ئه‌ده‌بیه مه‌زنه‌کانی وه‌ک له‌ باکوور به‌ رابه‌رایه‌تی (مه‌لای جزیری، ئه‌حمه‌دی خانی، فه‌قیی ته‌یران...) و له‌ گۆران (بیسارانی، مه‌وله‌وی، پیرشالیار و شاخوشین...) و قوتابخانه‌ی بابان (نالی، سالم، کوردی م حاجی قادر...) و... هه‌موویان به‌ره‌می ئه‌م ژینگه‌ رۆشنییه‌ی ئایینییه‌ن ١٢. شیعری پیاوه‌دان له‌ ئه‌ده‌بیاتی ئیسلامیدا، ئه‌و شیعرا نه‌یه‌ که به‌ مه‌به‌ستی ستایشکردن و پارانه‌وه‌ و داواکردنی شه‌فاعه‌ت له‌ پێغه‌مبه‌ر (د.خ) نووسراون ١٣. شاعیرانی کوردیش وه‌ک به‌شیک له‌مه‌ پوره‌ گه‌شتیه‌، به‌شیک گه‌وره‌ی دیوانه‌کانیان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ته‌رخان کردوه‌. له‌ناو ئه‌م شیعرا نه‌دا په‌رجوو (موعجیزه‌) وه‌ک یه‌کێک له‌ گرنگترین که‌ره‌سته‌ شیعرییه‌کان رۆژنێکی به‌رچاوی گێراوه‌ و شاعیران موعجیزیان نه‌ک ته‌نها وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی می‌ژوویی بۆ سه‌لماندنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی، به‌لکو وه‌ک ئه‌نتۆلۆجیا یه‌ک بۆ ده‌ربڕینی خۆشه‌ویستی و نیشاندانی گه‌وره‌یی ئه‌و زاته‌ پیرۆزه‌ به‌کاره‌ێناوه‌.

له‌و موعجیزانه‌ی که‌ زۆرترین په‌نگدانه‌وی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا هه‌بووه‌، ئه‌و رووداوه‌ نا ئاسایانه‌ن که‌ هاوکات له‌گه‌ڵ له‌دایکبوونی پێغه‌مبه‌ردا (د.خ) روویانداوه‌، شاعیرانی کلاسیک ئه‌م رووداوانه‌یان له‌ چوارچۆیه‌ ته‌سه‌که‌ دیزۆکیه‌که‌ی ده‌ره‌ێناوه‌ و وه‌ک هێما یه‌کی ئه‌نتۆلۆجی بۆ رووخانی ده‌سه‌لاتی سته‌مکاری و کۆتاییه‌اتنی سه‌رده‌می جاهیلیه‌ت به‌کاره‌ێناوه‌. لای ئه‌وان، شه‌قبوونی تا‌قی کيسرا ته‌نها رووخانیکی فیزیکی نییه‌، به‌لکو هێمایه‌ بۆ پووجه‌ل‌بوونه‌وی باوه‌ر کۆنه‌کان و هاتنی په‌یامێکی نوێ که‌ رووناکی و راستی له‌گه‌ڵ خۆیدا هێناوه‌ ئه‌م به‌کاره‌ێنانه‌ هێمایانه‌ که‌ تێیدا شاعیران "به‌ هونه‌ره‌کانی ره‌وانبێژی هه‌سته‌کانیان رازاندوه‌ته‌وه‌ و جۆش و خروشی ناوه‌وی خویان له‌ شیعره‌کانیاندا په‌نگداوه‌ته‌وه‌" ١٤، به‌روونی له‌ شیعری قوتابخانه‌ی بابان و په‌یره‌وانیاندا ده‌ره‌که‌وت، بۆ نمونه‌، (نالی ١٨٠٠-١٨٧٧)، شاعیری گه‌وره‌ی بابان، به‌م شیویه‌ ئاماژه‌ به‌م رووداوانه‌ ده‌کات و ده‌لێت (ئه‌ماره‌ت خوسری خوسره‌و، که‌سری کيسرا، شه‌قی ئه‌یوانه‌) ١٥ شاعیر به‌ روونی ئاماژه‌ به‌ رووخانی تا‌قی کيسرا ده‌کات هاوشان له‌گه‌ڵ کۆتاییه‌اتنی ده‌سه‌لاتی خوسره‌و. (سالم ١٨٠٠-١٨٦٦) یش هه‌مان وینه‌ به‌کارده‌هێننه‌وه‌ و ده‌لێت (شه‌تی ساوا، تا‌قی کيسرا، ئاگری زه‌رده‌شت فه‌نا) ١٦ سالم لێره‌دا موعجیزه‌ی یاری دل‌ارام (مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ره‌) به‌ خامۆشکردنی ئاگری زه‌رده‌شت و فه‌ناکردنی تا‌قی کيسرا ده‌به‌ستنه‌وه‌. (بێخود ١٨٧٩-١٩٥٥) یش به‌ شیوازیکی هونه‌ریانه‌ به‌راوردی نیوان دوو موعجیزه‌ی جیاواز ده‌کات و پله‌به‌ندیان بۆ ده‌کات. ئه‌و له‌ شیعریکی ده‌لێت (به‌ زاھیربوونی، تا‌قی کيسره‌وی نه‌ندی که‌ چی پێ هات// قه‌مه‌ر نازانی چۆن شه‌ق بوو به‌ یه‌ک ئیمای پێغه‌مبه‌ر) ١٧ لێره‌دا بێخود هونه‌ریکی جوانی به‌راوردکاری به‌کارده‌هێننه‌ت؛ شه‌قبوونی تا‌قی کيسرا (که‌ له‌ کاتی له‌دایکبوونیدا روویدا) به‌ به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا داده‌نێت، به‌لام راسته‌وخۆ ده‌به‌ستنه‌وه‌ به‌ موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌تره‌وه‌ که‌ شه‌قبوونی مانگه‌ (شق القمر). به‌کاره‌ێنانی وشه‌ی ئیمای (نیشاره‌) نیشانه‌ی ئه‌ویه‌ که‌ چۆن به‌ ته‌نها ئیشاره‌تیکی په‌نجه‌ی پیرۆزی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) مانگ له‌ ئاسماندا ده‌بێت به‌ دوو که‌ره‌ته‌وه‌. شاعیر به‌م به‌راورده‌ پله‌یه‌کی با‌ل‌تر ده‌به‌خشیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلێت ئه‌گه‌ر له‌ شکۆی له‌دایکبوونیدا تا‌قی کيسرا ده‌رووخیت، ئه‌ی ده‌بێت له‌ شکۆی ئیشاره‌تیکیدا چی رووبدات!

ئه‌م نمونه‌وانه‌ ده‌ریده‌خه‌ن په‌رجوو له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا ته‌نها گێراوه‌یه‌کی رووداوی می‌ژوویی نییه‌، به‌لکو له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه‌ کراوه‌ته‌ بنه‌مایه‌کی هزری و هونه‌ری زیندوو. ئه‌وان موعجیزیان وه‌ک ئامرازێکی به‌هێزی ئه‌نتۆلۆجی و ئیستاتیکی به‌کاره‌ێناوه‌ بۆ به‌خشینی په‌هه‌ندی نوێ. به‌مه‌ش بووه‌ته‌ هێمایه‌ک بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی گه‌وره‌یی پێغه‌مبه‌ر و ده‌ربڕینی مانا عیرفانییه‌ قووله‌کان.

ته‌وه‌ری دووهم: ئامرازه‌ هونه‌ری و ره‌وانبێژییه‌کانی قه‌صیده‌ی (به‌حری نوور)

یه‌که‌م: وینه‌ی شیعری و گرنگترین ته‌کنیکه‌ ره‌وانبێژییه‌کان وه‌ک ئامرازی گوزارشتکردن له‌ قه‌صیده‌ی (به‌حری نوور) دا وینه‌ی شیعری په‌نگدانه‌وی ساده‌ی واقع نییه‌، به‌لکو پرۆسه‌یه‌کی داهینه‌رانه‌یه‌ که‌ شاعیر له‌ رینگه‌ی گه‌مه‌ی زمانیه‌وه‌ جیهانیکی نوێی جیاواز بنیات ده‌نێت. ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ رینگه‌ی ته‌کنیکه‌ ره‌وانبێژییه‌کانه‌وه‌ زیندوو ده‌بێته‌وه‌، که‌ به‌ی ئه‌وان وه‌ک چوارچۆیه‌یه‌کی وشک و بێ گیان ده‌مێننه‌وه‌. چونکه‌ ئه‌م ته‌کنیکانه‌ ته‌نها بۆ جوانکاری نین، به‌لکو ئامرازێکی مه‌عریفین بۆ ئاشکراکردنی په‌یوه‌ندییه‌ قوول و شاروه‌کانی نیوان مرۆف و گه‌ردوون. بۆیه‌ زمانی شیعیر به‌پێچه‌وانه‌ی زمانی ئاسایی، له‌بری قه‌تیبسوون له‌ په‌هه‌ندی ئه‌قلیدا، چوار په‌هه‌ندی سه‌ره‌کی هه‌ست، نه‌ست، خه‌یال و ئه‌قل له‌خۆده‌مگرت بۆ پێکه‌ێنانی وینه‌یه‌کی فره‌ره‌هه‌ند و جادوویی. ١٨ ئه‌م فره‌ره‌هه‌ندی وینه‌یه‌، ده‌سه‌لات ده‌به‌خشیته‌ ده‌ق بۆ گواسته‌وه‌ی کاریگه‌ری مانا ئالۆزه‌کان و سۆزه‌کان، به‌جۆرێک خۆنینه‌ر له‌بری ته‌نها خۆنینه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ماناکاندا ده‌ژی و تاقییان ده‌کاته‌وه‌. له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌، ئیمه‌ له‌و به‌روایه‌دین زمانی شیعری وه‌ک ئیجاززکی زمانی وایه‌ که‌ تێیدا شاعیر ده‌توانیت شته‌ نا ئاساییه‌کان وه‌ک راستیه‌یه‌کی جیگیر بخاته‌روو. ئه‌مه‌ش، وه‌ک عه‌بدولمونه‌یم هاشمی ئاماژه‌ی پێده‌دات، په‌یوه‌سته‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی ئیله‌هام و خه‌یالی شاعیره‌وه‌ که‌ وا ده‌کات مانا وه‌رگر تووشی سه‌رسامی قوول بکات ١٩. به‌م شیویه‌، وینه‌ی شیعری یاسا‌کانی سروشت تیکه‌ده‌شکێنیت و شیعیر له‌ ئاستی گێراوه‌وه‌ بۆ ئاستی داهینانی مه‌عریفی به‌رز ده‌کاته‌وه‌.

له نڤو ئەم ئامرازە ڕەوانبێژییە گوزارشتکارانەدا، ئێمە تەنها مامەڵە لەگەڵ ئەو بەیتانەدا دەکەین کە ئاماژەی پەرچوو ئەنویستن. لەگەڕانگرتن ئەو ئامرازانە؛ چواندن (تەشبیە) وەک بنەمایەکی ڕەوانبێژی گەرنە، پردی پەڕوونە لە نێوان جیهانی نادیار و دیاردا دروست دەکات و هەولێکە بۆ دۆزینەوەی یەکنێتییەکی مەعنەوی لە گەردووندا. هێزی ئەم وێنەیە لە توانای شاعیردا یە بۆ تێکەڵکردنی مانا دوورەکان، کە ئەمەش کاریگەرییەکی قوول و جێگیر لەسەر دەروونی وەرگر جێدەهێنێت. هەر بۆیە، وەک موحسین ئەحمەد جەختی لەسەر دەکات، وێنەی هونەری کرۆکی دانەڕاوی شیعەر و بەی ئێمە، دەق ناسنامەیی داھێنانی خۆی لە دەست دەدات و دەبێتە تەنها وشەیی بێ گیان.^{٢٠} هەر وەها تەکنیکی کناہ (الکناہ) ڕەھەندێکی تری گەرنە گوزارشتکردنە کە پەنا بەرێت بۆ مانای نارسەوخۆ بۆ گەیانە پەیمەرە هەستیارەکان، کە تێیدا مەبەستی سەرەکی لە پشت واتا ڕۆڵە تێکەڵە شاردراوەتەر.^{٢١} ئەم شێوازە خۆنەر ناچار دەکات بۆ دۆزینەوەی مانا بێرێکاتەر، بەمەش دەقەکە وەک مەتەلێکی جوان لە یادگەیدا جێگیر دەکات. بەم پێیە، تەکنیکە ڕەوانبێژییەکان تەنها بۆ جوانکاری نین، بەڵکو دەسەلاتی شاعیر بۆ دەربڕینی ئەو سۆز و ئەزموونە قوولانەیی کە وشەیی ئاسایی هەڵیانناگرێت. هەر بۆیە وێنەی شیعری دەبێتە ئەو فەزا داھێنەرانییە کە لە ڕینگەیی ئێعجازی زمانییە، مانا نااساییەکان دەکاتە بەشێک لە ھۆشیاری مۆف.

دووەم: شێوازی تاییبەتی مەحوی لە بەکارھێنانی ئامرازەکاندا بۆ مەبەستی عێرفانی لە قەسیدە (بەحرێ نوور)دا (مەحوی ١٨٣٦-١٩٠٦) وەک یەکنێک لە عارفەکانی شیعری کلاسیکی کوردی، خاوەن شێوازیکی وردکار و زمانەکی تێکەڵاویکە لە وشە و زاراوی فارسی و عەرەبی. بەو پێیە دەچوو حوژرە و مەزگوتەکان بوو، بە ڕوونی ئایین و کۆلتوری ئیسلامی لە شیعەرەکاندا ڕەنگیداوەتەر.^{٢٢} و دارشتنێکی پتەرە کە تێیدا زمان تەنها ئامرازێکی گەیانە نایە، بەڵکو دەبێتە کەرەستەکی مەعریفی بۆ بونیادنانی جیهانییێکی عێرفانی قوول. شێوازی تاییبەتی مەحوی لەوێدا کە زاراوە شەری و فەلسەفییەکان لە مانا ڕووکەشەکیان دادەمەڵێت و وەک ھێما بۆ گەیانە ئەزموونی ڕوحي بەکاریاندا نایێت.^{٢٣} یەکنێک لە دیارترین نمونەکانیشی بەکارھێنانی (کیمیایە) وەک ھێمای گۆڕینی مستی بوونی مۆف بۆ زێری مەعریفە، کە بە ئیخلاص و دڵسۆزی بەدیدی. لای ئەو کیمیای ڕۆسەییەکی تاقیگەیی نایە، بەڵکو خزمەتکردنی ڕێبوارانی ڕینگەیی حەقیقەتەر.^{٢٤} مەحوی لەم بارەبەرە دەلێت: دەپرسن: کیمیای؟ خدمەت بە مەرد، ئەمما بە ئیخلاسی و مەگر نا، کەم لە بووبەکرێ نەبوو خدمەت ئەبوو تالیب.^{٢٥} مەحوی ئامرازی خزمەت وەک کلێلێک بۆ گەشتن بە پلەیی تێگەشتوو و پێگەشتوو بەکار دەھێنێت.^{٢٦} و جەخت دەکاتەر کە بەی ئیخلاص، ئامرازەکان بێ مانا دەبن. هەر وەها لە بەکارھێنانی ئامرازی چاودا، شێوازیکی تاییبەتی ھەبە کە لە (چاوی سەر) مەزگوتێت بۆ چاوی دڵ-بەسیرە. مەحوی بە شێوەیەکی پارادۆکسی، "داغی عیشق" وەک ئامرازێک بۆ بەدەستھێنانی بێینی حەقیقەت بەکار دەھێنێت، کە تێیدا چاوی بە سووتان دەگاتە دەرک. هەر وەها دوانەیی (مەحمود و ئەباز) وەک ھێمایەکی بۆ پەڕوونە نێوان بەندە و خودا بەکار دەھێنێت، کە عیشق تێیدا ڕۆلەکان دەگۆڕێت. ئەم گۆرانە ئامرازە بۆ پلەیی "فەنا" کە تێیدا خودی شاعیر لە ناست مەعشوقی ئەزەلیدا دەتوتەر و سیفەتەکان تێکەڵ دەبن.^{٢٧} جگە لەمانەش، لە قەسیدە (بەحرێ نوور)دا، ئامرازی (سەفەر و مێعراج) بە شێوازیکی عێرفانی بەکار دەھێنێت بۆ ستایشی پێغەمبەر. ئەو مێعراج تەنها وەک ڕووداویکی مێرووی نایێت، بەڵکو وەک ئامرازێکی گەشتکردن بە ناو (بەحرێ نوور)ی مەعریفەدا دەنەخشێت کە (زمان) دەبێتە ئامرازی وێناکردنی شتە نااساییەکان بە شێوەیەکی وەرگر نەروژی ھەبەجانی عێرفانی بکات.^{٢٨} بەکارھێنانی وشەیی وەک (دەر و تەسەلسول) و (فەنا فی اللہ) لە ناو دەقەکاندا، نیشانەیی ئەوێە کە مەحوی زمان وەک تاقیگەییەکی بۆ تاقیکردنەوەی مانا نادیارەکان بەکار دەھێنێت.^{٢٩} بۆیە ئێمە پێمان وایە شێوازی تاییبەتی مەحوی لەوێدا چر دەبێتەر کە ئامرازە ماددییەکانی وەک (گۆچان و چرا) تەئویل دەکات و دەیانکاتە پەڕیەکی بۆ سەرکوتن بەرەو مانا میتافیزیکییەکان. بەم ڕینگەیی، وەرگر ناچار بە گەشتێکی فیکری دەکات بۆ دۆزینەوەی مانا شاراوەکان، بەجۆریک شیعەرەکی دەبێتە ڕێکەییەکی مەعریفی کە ئامانجە بالاکەیی خواناسی و گەشتە بە حەقیقەت.

بەشی دووەم

تەرەری یەکەم: دەستیانکردنی پراکتیکی موعجیزەکان لە قەسیدە (بەحرێ نوور)دا موعجیزە، بەی پێناسەیی زانی پایەبەرز مەلا عەبدولکەریمی مودەریس: ئەو کردارە لە عادت بەدەرەیی کە لە کەسیکەرە ڕوودەدات کە ئیدعیای پێغەمبەرتی دەکا و کەسی تر ناتوانێت بیکات.^{٣٠} ئەم کردارە نااساییە تەنها بۆ سەرنامکردن نایە، بەڵکو بەلگەییەکی حاشاھەلنەرە بۆ سەلماندنی راستگۆیی پەیمەر و پردی پەڕوونەیی لە نێوان جیهانی ماددی و میتافیزیکی.^{٣١} زانیانی ئیسلام، وەک ئیمام ئێبن کەسیر و شێخ مستەفا عەدەوی، ھەولیان داوە ئەم نیشانە بۆلێن بکەن؛ ھەندیکیان بەی جۆری ھەستی و مەعنەیی دایانەر و ھەندیکیان تریان بەی کاتی ڕوودان.^{٣٢} بە وردبوونەر لە سەرچاوەکان، چ لە ڕووی زمانی و قورئانییەر^{٣٣}، یان لە ڕووی لۆژیک و کەلامیەر^{٣٤}، و تەنانت لە ڕووی ئەخلاقیەر^{٣٥}، بۆمان دەرەمەکووت کە موعجیزەکانی پێغەمبەر (د.خ) فرەچەشن و فرەئاستن.

لەم بەشەدا، بە مەبەستی گەشتن بە تیروانینیکی گشتگیرتر که لەگەڵ ناوەرۆکی قەسیدەمکە (بەحرى نوور) دا بگونجیت، وامان پێ باش بوو موعجیزەکان بەسەر ئەم پێنج ئاستەدا دا بەش بکەین.

۱. موعجیزهی مه‌عنه‌وی (قورئانی پیرۆز و حه‌قیقه‌تی نه‌به‌وی): مه‌حوی له چوارچێوه‌ی ئی‌عجازی مه‌عنه‌ویدا، به‌ ڕاشکاوێ قورئانی پیرۆز و ه‌ک گه‌وره‌ترین و به‌رزترین موعجیزهی پینغه‌مبه‌ر (د.خ) دهناسننیت. ئهو به‌هوپه‌ری ریزه‌وه ده‌لنیت:

و صلى الله على نهمو حضرت تهی صاحب کہمالاته

کہ نہ علا موعجزیہ، قربانی بم من، نووری قورئانہ^{۳۶}

نیردا وشه‌ی به‌رزترین (اعلا) پله‌ی قورئان له سه‌رووی هه‌موو موعجیزه‌کانی تر دادەنیت. ئەمە هاوتایه‌ له‌گه‌ڵ تیروانی زانایان که قورئان به‌ موعجیزیه‌کی عه‌ق‌ل‌ی و هه‌میشه‌یی دادەنن، چونکه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی موعجیزه‌ هه‌ستیه‌کانه‌وه‌ که تایبه‌ت بوون به‌ سه‌رده‌میک، قورئان تا ڕۆژی دوا‌ی ڕکابه‌ری هه‌موو بیر و فه‌لسه‌فه‌یه‌ک ده‌کات^{۳۷}. شاعیر له‌م چوارچێوه‌یه‌دا، کاریگه‌ری ئەم موعجیزه‌ مه‌عه‌نویه‌ له‌سه‌ر زیندووکردنه‌وی د‌ل و ر‌وحی مر‌وفایه‌تی ده‌رده‌خات:

چیه ئیبرا، وهره سهر موعیزهی ئیحا به هه‌دی‌که

له تهنفاسی نفختُ فيه من رُوحی نومایانه^{۳۸}

پنی وایه که زیندوکردنەوی رۆحی له ڕینگەیی پەیمانی قورئانییەوه، که له هەناسەیی ((وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي)) موه سەرچاوەی گرتووه، له زیندوکردنەوی جەستەیی گەورەتره. ئەمه ئاماژەیە بۆ نایەتی ((اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)) (الأنفال: ٢٤). هەروەها، مەحووی جەخت لەسەر بەردهوامیی ئەم نووره دەکاتەوه تەنانەت دواى وەفاتی پێغەمبەریش (د.خ): بە ئاوابوونی نووری ون دەبێ خورشید و ئەم شەمسە// له ئاوابوونیا نوور و ئیزاعەیی سەد دوو چەندانە^{٣٩} بێنی شاعیر ئەوهی دەرخستووه دواى وەفاتی جەستەییشتی، نووری پەیمامەکەیی بەردهوامه و زیاتر دەرووشیتەوه، که ئەمەش تایبەتمەندیی سەرەکیی موعجیزەیی قورئانە.

۲. موعجیزه هستییه‌کان (المعجزات الحسیة): مەحوی به وردی وینهی ئهو رووداوانه ده‌کیشیت که به هستکان هستیان پیکراوه، چ له ناسمان و چ له زویدا. سەبارەت به موعجیزه ئاسمانییه‌کان، باس له تێپەراندنی کات و شوێن له مێعراجدا و گەڕانهوی خۆر ده‌کات:

له زمرې يهک نه فسادا شهو هزار نهدم هزاران سال

زیاتر بہلکی ری تھی کات و رِجعت کا ہر ٹھو ٹانہ^۴

یان له بهیتی (87)^{۴۱} ئەم دێرانه ئاماژەن بۆ تێپەراندنی کات و شونین له میعراجدا و گەرانهوهی خۆر بۆ عەلی کۆری ئەبێ تالیب (ر.خ). لە ھەمان قەصیدە شاعیر بە شیوازیکی ھونەریی بەرز باس له لەتکردنی مانگ دەکا ((نیشارە یەک سەر ئەنگوشتی مەھی لەو دوورەو شەق کرد // ھەر ئەو ئەنگوشتە بوو دەرەت فواری ئاوی حەیانە))^{۴۲}. مەحوی ئەم دێرە دوو موعجیزە پێکھەو گرتی دەدات: لەتکردنی مانگ کە لە ئایەتی یەکمەمی سورەتی (القمر)دا ھاتووە، ھەروەھا ئاماژەی راستەوخوێە بۆ فەرموودەی سەحیحی بوخاری (ژمارە ۳۶۳۷)^{۴۳}. و ھەروەھا ھەلقولانی ئاو لە نیوان پەنجە پیرۆزەکانییەو کە ئاماژەیە بۆ فەرموودەی (ژمارە ۳۵۷۳). سەبارەت بە موعجیزە زەویەکان، مەحوی بە وردی وینەیی چەندین رووداوی جۆراوجۆر دەکێشێت:

یهدی بهیذا چیه، ههر تاقه ئهنگوشتییکی چهند ئیعبا-

زی لی زاهیر بووہ، ہر یہک وہکوو ماہی کہ تابانہ^{۴۴}

یان له دیرمکانی: ۰۶۹ و ۰۸۸ و ۰۸۲ و ۰۸۳ و ۰۸۶ و ۰۳۶ و ۰۵۸ و ۰۹۱

دەبینین لەم دیرانەدا ئاماژە بە هەلقولانی ئاو لە پەنجەکانی و تیرکردنی سوپایەک بە کەمترین خۆراک کراوە، کە هەردووکیان لە فەرموودە صەحیحەکاندا هاتوون^{۵۳}. هەروەک باس لە ملکەچبوونی بێگیان و ئاژەلان دەکات. لەگەڵ ئاماژەدان بە تاییبەتمەندییە جەستەیی و ڕۆحییەکانی پێغەمبەر (د.خ). وەک نەبوونی سێبەر، چاوی پێرۆزی لەئایەتی (ما زاغ البصر).

۳. موعجیزه غەیبیەکان (هەوالدان لە داهاتوو): لە رووی پاراستن و هەوالدان لە داهاتوو، مەحووی ئاماژە بەو موعجیزانە دەکات کە لە کاتی

هیجره‌تدا روویاندا و چۆن بوونه هۆی سهرکهوتتی په‌یامه‌که له داهاتوودا:

شەھەر ھىجرەت كە ئەعدا زۆرى ھېنا، مەشتەخاكى بوو

بیا چہندن، دہبہنگ و کوئر و کہر مان تھو لہ عینانہ^{۵۴}

شاعیر لێره‌دا ئاماژه به ئایه‌تی ((فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ)) (یس: ٩) ده‌کات و چۆن ئهو پرووداوانه بوونه هۆی پاکبوونه‌وه‌ی زه‌وی له کوفر . ئه‌مه‌ش هاوتایه له‌گه‌ڵ ئهو پۆلنکردنه‌ی که هه‌واڵدان له غه‌یب و پاراستنی خودایی وه‌ک موعجیزه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی ده‌بینیت که ته‌نانه‌ت دوا‌ی وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ریش (د.خ) کاریگه‌رییه‌کانی دره‌مه‌که‌ون^{٥٥}.

٤. موعجیزه‌کانی پێش له‌دایکبوون یان له‌کاتی له‌دایکبوون: مه‌حوی به شێوه‌یه‌کی می‌ژوو‌یی و جیهانی، ئاماژه به‌و موعجیزانه ده‌کات که له کاتی له‌دایکبوونی پێغه‌مبه‌ردا (د.خ) پرویانداهه بۆ راگه‌یانندی کۆتایی هاتنی سته‌م:

دلی سووتا به زه‌رده‌شت و به که‌سری کیسه‌ره‌وی گریا

ئهو‌هنده به‌حری ساوا نم له چا‌ویدا بووه تانه^{٥٦}

ئاماژه‌ی کردوه به سێ پروودای گه‌وره‌ی وه‌ک کوژانه‌وه‌ی ئاگری زه‌رده‌شت، شه‌قبوونی تا‌قی کیسه‌را و وشکبوونی ده‌ریاچه‌ی ساوه. ئهم پرووداوانه به نیشانه‌ی پێش‌وه‌خته‌ی گه‌ردوونی دادنه‌زێن که مژده‌ی گۆرانکاری گه‌وره له عه‌قیده ده‌ندن.

٥. موعجیزه‌کانی پێش بوون به پێغه‌مبه‌ر (ال‌إرهاصات): لهم ئاسته‌دا، مه‌حوی باس لهو نیشانه‌ی ده‌کات که له ته‌مه‌نی لاوی و مندالیدا وه‌ک ئاماده‌کارییه‌ک بۆ پێغه‌مبه‌رایه‌تی پرویانداهه:

له هر رێیه‌ک ده‌روێی، بۆ سه‌لام و سو‌جده به‌ر بردن

چ جۆشی بوو ده‌که‌وته دار و به‌ردی ئهو مه‌کانانه!^{٥٧}

به هه‌مانشێوه له به‌یته‌کانی (به هه‌موری تێ مه‌گه‌ن، ئیلا مه‌لائیک شه‌هپه‌ری خۆیان^{٥٨} و (مه‌گه‌ر ئهو سێبه‌رانه‌ی خه‌زنه مه‌نده کردووه بۆ حه‌شر^{٥٩}) هه‌مان ئاماژه خراونه‌ته‌روو. به‌م چه‌شنه شاعیر باس له سلا‌وکردنی بی‌گیانه‌کان (جمادات) و سێبه‌رکردنی هه‌ور یان فریشه‌کان و ئهو سێبه‌ره رۆحیه‌ی ده‌کات. ئهم پرووداوانه له‌لایه‌ن زانایانه‌وه به‌مایه‌کی ئه‌خلاقی و جه‌سته‌یه‌ی بۆ پێغه‌مبه‌رایه‌تی، که تێیدا خودا جه‌سته و ده‌روبه‌ری پێغه‌مبه‌ری (د.خ) ئاماده‌کردووه بۆ وه‌رگرتنی وه‌حی^{٦٠ ٦١}.

ته‌وه‌ری دووه‌م: شیکاری هونه‌ری و ئامانه‌کانی (مه‌حوی) شاعیر

یه‌که‌م: شیکاری پراکتیکی ته‌کنیکه ره‌وانبێژییه‌کان له قه‌صیده‌ی (به‌حری نوور) دا.

به‌حری نوور، له دیارترین شا‌کاره عیرفانی و ئایینییه‌کانی شیعری مه‌حوویه، ئهم قه‌صیده‌یه که له‌کیشی عه‌رووزی (هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو) هۆنراوه‌ته‌وه و سه‌راکه‌ی بریتیه له پێته‌کانی (ئانه)، له رووی موسیقای ده‌ره‌کی و پێکهاته‌ی ده‌نگیه‌وه خاوه‌ن بونیادیکی زۆر پته‌و و گونجاوه. ژماره‌ی دێره‌کانی ئهم قه‌صیده‌یه (١٢٤) دێره و به ته‌واوی ته‌رخانه‌کراوه بۆ ستایشی خودای گه‌وره و گوزارش‌تکردن له موعجیزه مادی و مه‌عه‌ویه‌یه‌کانی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)^{٦٢}. لهم به‌شه ئی‌مه ته‌نها هه‌له‌سته له‌سه‌ر ئهو دێره دیاریکراوانه ده‌که‌ین که گوزارش‌ت له لووتکه‌ی هونه‌ری ره‌وانبێژی ده‌که‌ن له پێشاندانی به‌رجووه‌که‌ندا:

١- ته‌لمیح (التلمیح) بریتیه له ئاماژه‌یه‌کی کورتی شاعیر بۆ پرووداوێکی می‌ژوو‌یی، چیرۆکیکی ئایینی، ئایه‌تیک یان په‌ندیکی پێشینه‌ی، به‌جێ باسکردنی ورده‌کارییه‌کان^{٦٣} و^{٦٤}. ئهم هونه‌ره هێز به ده‌ق ده‌به‌خشیت، چونکه پاشخانی زانیاری و که‌لتوو‌ری خۆنه‌ر چالا‌ک ده‌کات و به ناوه‌روکی شیعره‌که‌وه ده‌یه‌سه‌تته‌وه. وه‌ک مه‌حوی وتیه‌تی:

دلی سووتا به زه‌رده‌شت و به که‌سری کیسه‌ره‌وی گریا

ئهو‌هنده به‌حری ساوا نم له چا‌ویدا بووه تانه^{٦٥}

مه‌حوی لهم به‌یته‌دا سێ پروودای گه‌وره‌ی می‌ژوو‌یی وه‌ک (ته‌لمیح) به‌کاره‌یناوه که له کاتی له‌دایکبوونی پێغه‌مبه‌ردا (د.خ) پرویان داوه: کوژانه‌وه‌ی ئاگری زه‌رده‌شتیه‌کان، درزبردنی تا‌قی کیسه‌را، وشکبوونی ده‌ریاچه‌ی ساوه. به شێوه‌یه‌کی هونه‌ری ده‌لێت ئهم پرووداوه سروشتیه‌یه‌یه له خه‌می دا‌برانی ئهو زاته‌دا بوون^{٦٦}.

٢. لێک‌چواندن (التشبیه): به‌مایه‌کی سه‌ره‌کی ره‌وانبێژی به‌و وێک‌چواندن دوو شت له سیفه‌تیه‌کی هاوبه‌شدا به‌مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه‌ی مانا و جوانی، که به لابرده‌ی ئامرازه‌که‌ی ده‌گاته به‌رزترین ئاستی خۆی که (ته‌شبه‌هی بلیغ)^{٦٧}:

وجوودی ئهو له‌گه‌ڵ باقی وجوودان ئهر نییه فه‌رقی

به قه‌د رۆح و جه‌سه‌د، بئ سێبه‌ری خاریج له ئی‌مه‌کانه^{٦٨}

لێکچۆندنیکی قوول بەکار دێنێت. زاتی پێغەمبەر (د.خ) دەچۆنێت بە (رۆح) و هەموو وجودەکانی تر دەچۆنێت بە (جەسەد). نیشاندەری ئەوەیە کە جیهان بەبێ ئەو زاتە بێ گیان و بێ واتا دەبێت، وەک چۆن جەستە بەبێ رۆح هیچ بەهایەکی نییه^{٦٩}.

٣. موبالغە (المبالغة): بریتییە لەوەی شاعیر سیفەتێک یان کاریک وەسف بکات بە شێوەیەک کە لە عەقڵ و عادەتدا جێگەی نەبێتەوه، یان زۆر بەرزتر لە راستی نیشانی بدات بۆ مەبەستی گەورەکردنی ئەو شتە. موبالغە چەند پلەییەکی هەیە؛ ئەگەر شتەکە تەنها لە عەقڵدا جێی بێتەوه پێی دەوترێت (اغراق)، بەلام ئەگەر بە هیچ جۆرێک لە عەقڵ و عادەتدا جێی نەبێتەوه، پێی دەوترێت (غلو) کە لوتکەیی زێدەرەوییە بۆ نیشاندانی قوولی عیشق یان شکۆداری^{٧٠}:

لە زەرفی یەک نەفسدا شەو هەزار ئەندەر هەزاران سأل

زیاتر بەلکی رێ تەبی کات و رێجەست کا هەر ئەو ئانە^{٧١}

وێک بێنێن شاعیر موبالغەییەکی گەورە لە جۆری (غلو) بەکار دێنێت بۆ باسکردنی موعجیزەیی مێعراج. دەلالت لە یەک چرکەدا رێگەی هەزاران سالی بریوه.

٤. دابەشکردن (التقسيم): بریتییە لەوەی کە شاعیر سەرەتا باس لە چەند شتێک بکات بە شێوەی کۆ، پاشان یەک یەک دابەشیان بکات و سیفەتێکی گونجاو یان کاریکی تایبەت بداتە پآل هەر یەکێکیان بە شێوەیەک کە ریزبەندییەکی بپارێزێت. ئەم هونەرە نیشانی رێکخستنی ئەندیشەی شاعیرە و وادەکات وێنە گەورەکان ورد بکێننەوه بۆ وێنەی بچووکتەر و کاریگەرتر^{٧٢} وەک لە شیعری ٦٨^{٧٣} ئاماژەی بۆ کردووە و دابەشکردن (تقسیم) ی بەکارهێناوە بۆ دابەشکردنی موعجیزەکانی پەنجەیی پێغەمبەر. یەکەم: بۆ شەقکردنی مانگ، دووەم: بۆ هەلقولانی ئاو. ئەم ریزبەندییە وێنەییەکی کەمڵ دەبەخشێتە خوێنەر.

٥. جوانیی بایس (حسن التعليل): بریتییە لەوەی شاعیر بۆ رووداویکی سروشتی یان سیفەتێک، ھۆکاریکی تری (غیری زانستی و راستەقینە) دابنێت کە تەنها لە خەیاڵ و ئەندیشەی شاعیرانەدا، بە جۆرێک کە ئەو ھۆکارە نوێیە جوانییەکی هونەری یان مەعنەوی زیاتر بە دەقەکە ببەخشێت^{٧٤}:

مەگەر ئەو سێبەرانی خەزنە مەندە کردووە بۆ حەشر

چ دلسۆزە کە لەو گەرمایەشا سایەیی لە سەرمانە^{٧٥}

شاعیر باس لە بێ سێبەری پێغەمبەر (د.خ) دەکات. لە جیاتی ئەوەی بۆی ئەمە موعجیزەییەکی سروشتییە، دەلی سێبەرەکی بۆ رۆژی حەشر پاشەکەوت کردووە تا لەوئ سایەمان بۆ بکات. ئەمە لوتکەیی (حسن التعليل)ە.

٦. دژبە (التضاد): بریتییە لە کۆکردنەوهی دوو وشە یان دوو مانا کە لە رووی واتاوە دژی یەکتەر بن لە ناو یەک بەیتدا. ئەم هونەرە بۆ ئەوە بەکار دێت کە مانا روون بکاتەوه، چونکە شتەکان بە دژەکانیاندا دەناسێننەوه. شاعیر ئەم هونەرە بەکار دێنێت بۆ نیشاندانی جیاوازی نێوان رووناکی و تاریکی، یان ژیان و مردن^{٧٦}:

چیه ئیبرا، وەرە سەر موعجیزەیی ئیحیا بە حەدیکە

لە ئەنفاسی نفخت فیە من روحی نوماپانە^{٧٧}

مەحووی لێرەدا (تضاد) دروست دەکات لە نێوان (مردن) و (ئیحیا - ژیاندنەوه). باس لەوە دەکات کە هەناسەیی پێغەمبەر ژیان دەبەخشێت بەو دلانەیی کە مردوون لە کفردا.

٧. لێوەرگرتن (الاستیاس): بریتییە لەوەی شاعیر یان نووسەر بەشێک لە ئایەتێکی قورئان یان فەرموودەییەکی پێغەمبەر بێنێتە ناو شیعەرەکیەوه، بەبێ ئەوەی ئاماژە بەو بکات کە ئەمە قورئانە. ئەم هونەرە دەبێتە ھۆی بەخشینی پیرۆزی و شکۆداری بە دەقەکە و نیشاندانی شارەزایی شاعیر لە زانستە ئایینیەکاندا^{٧٨}:

چ چاوی؟ کوحلی ما زاغ البصر سورمەیی سەوادی بێ

مەنەووەر بێ بە نووری رۆئیەتی بێ چوون و چەندانە^{٧٩}

مەحووی لێرەدا ئایەتی (ما زاغ البصر) ی قورئانی پیرۆزی وەک (ئیقتیباس) ھێناوتە ناو شیعەرەکیەوه بۆ وەسفکردنی چاوی پێغەمبەر لە شەوی مێعراجدا. ٨. مراعاة النظر: ئەم هونەرە بریتییە لەوەی شاعیر لە ناو یەک بەیتدا چەند وشەییەکی کۆبکاتەوه کە لە رووی ماناوە گونجاو و تەبا بن لەگەڵ یەکتەدا، بەبێ ئەوەی دژی یەک بن. ئەمە وادەکات وێنەییەکی یەگرتوو لە مێشکی خوێنەرەدا دروست ببێت و موسیقاییەکی ناوەکی بە دەقەکە

بەخشیت^{٨٠}: وهك ((پیا چەندن، دەبەنگ و كۆیر و كەر مان ئەو لە عینانە))^{٨١} لێردا وشەکانی (دەبەنگ، كۆیر، كەر)ی كۆکردووەتەوه كه سیفەتی تێكچوونی هەستەکانی مرووفن. ئەم (موراعاتی نەزیر) لە بۆ نیشانەکانی تێكچوونی دوژمنانە لە بەرامبەر موعجیزە ی پێغەمبەردا.

ئەنجام

١. توێژینەوهكە هەولێ داوە بگات بەوهی كه پەرچوو (موعجیزە) لە چەمكێکی تیۆلۆجیی سەلمێنەرەوه (بۆ قایلکردنی نەیاران)، گۆراوه بۆ دیاردەیهکی فرەهەند كه ئامانجە سەرەکییەكە ی ئیلاهامبەخشینە بە تێرامانی رۆحیی قوول.
 ٢. توێژینەوهكە گەشتووتە ئەوهی كه مامەڵەکردنی هەلبژێراوانە و ئامانجدارانە ی (مەحوی) لەگەڵ پەرچوووەکاندا، شاعیر بە ئاگایانە چەندین پەرچووی گرنگی تری بەکارنەهێناوه. ئەم هەلبژاردنە سنووردارە دەیسەلمێنێت كه ئامانجی قەسیدەكە تۆمارکردنێکی گشتگیر نییە، بەلكو بەکارهێنانی پەرچوووە وهك كەرەستەیهکی خودی بۆ بنیاتنانی پرۆژە عیرفانی و ئیستاتیکیە تایبەتەكە ی خۆی.
 ٣. شیکردنەوهی قەسیدە ی (بەحرێ نوور) دەرێخستوو كه بابەتە ئایینیەكان لە چوارچێوهی گێڕانەوهی سادە دەرھێنارون و بەهۆی زمانی شیعرییەوه، كراون بە ئەزموونێکی ئیستاتیکی ئالۆز و هونەری.
 ٤. مەحوی ئامرازە رەوانیژییەكانی تەنها بۆ رازاندنەوه بەکارنەهێناوه، بەلكو كەرەستەیهکی هێمای و فیکری پێویست بۆ گوزارشتکردن لە دیاردە لاھوتییەكان.
 ٥. لای مەحوی و شاعیرانی کلاسیک، پەرچوو تەنها تۆمارێکی میژوویی نییە، بەلكو ئامرازێکی هێمای بەهێزە بۆ گوزارشتکردن لە حەقیقەتە عیرفانییەكان و نیشانەکانی گەورەیی رۆحیی پێغەمبەر (د.خ).
- پێشنیاز:** پێویستە لێکۆڵینەوه ئەکادیمیەکان لە بازە ی گێڕانەوهی میژوویی دەرچن و پێشنیاز دەکەین پرۆژە ی نوێ بۆ شیکردنەوهی (ئەنتۆلۆجیا و ئیستاتیکی هێما میتافیزیکی و کەلامییەکان) لە تەواوی ئەدەبیاتی عیرفانی کوردیدا ئەنجام بدرێت.

لیستی سەرچاوەکان

قورئانی پیرۆز

١. أسلوب التلميح في القرآن الكريم والسنة الصحيحة، د. أبو الحسن علي بن محمد المطري، ٢٠٠٨، ل ٣ و ٤.
٢. الأقتباس والتضمن، بونعامه مصطفى، الثالثة لسانس، ٢٠٢٤-٢٠٢٥، ل ٣.
٣. بهاری رەوانیژی (روونیژی و اتاناسی جوانکاری، موحسین ئەحمەد مستەفا گەردی، چاپی یەكەم، سلیمانی، دەزگای چاپ و پەخشێ سەردەم، ٢٠٠٢، ل ١٢.
٤. التلميح في علم البديع، الشيخ علي المحمدي، دار النشر اللوح المحفوظ (إيران - طهران)، (المجلد الأول)، ٢٠٢١، ل ١١٩.
٥. جماليات طباق في شعر عنتر، د. عذت أمد مهدي علي، العدد سابع عشر، ٢٠١٣، ل ٢٢٨٠.
٦. جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبديع، سيد أحمد الهاشمي، مؤسسة هنداوي، ٢٠١٩، ل ٢٤٤.
٧. چرا قرآن معجزه است، حسين مقبسه، دوهمین کۆنفرانسی نیشتمانی ئیجەازی قورئان، زانکۆی شەهید بەهەشتی، ل. ١-٦.
٨. چرا قرآن معجزه است، حسین مقبسه، دوهمین کۆنفرانسی نیشتمانی ئیجەازی قورئان، ١٣٩٢، ل ١.
٩. چشم اندازی به معجزات پیامبران (از منظر قرآن و تاریخ)، عبدالمنعم هاشمی، و/ سەید رەزا ئەسەدی، مەهاباد، ١٣٨٢، ل ١٣-١٤.
١٠. چەردەیهکی ئەدەبیات و تیۆری رەخنە ی ئیسلامگەری بەنموونە ی قەسیدە ی بەحرێ نووری مەحوی، کارزان محسن قادر و سمیر احمد ابراهیم، گۆفاری زانکۆ بۆ زانست مروفا یەتییهکان، بەرگی ٢٧، ژ ٥، ٢٠٢٣، ل ٤٠ و ١٤١.
١١. چەردەیهکی ئەدەبیات و تیۆری رەخنە ی ئیسلامگەری بەنموونە ی قەسیدە ی (بەحرێ نوور) ی مەحوی، کارزان محسن قادر و سمیر احمد ابراهیم، گۆفاری زانکۆ بۆ زانستە مروفا یەتییهکان، بەرگی ٢٧، ژمارە ٥، ٢٠٢٣، ل ١٣٩.
١٢. حسن التعلیل: دراسة بلاغية تاريخية فنية، د. أشرف عبد القادر، مجلة كلية الدراسات الإسلامية والعربية للبنات لفرشیح، عدد الثالث-مجلد الثاني، ٢٠١٩ ل ٥٧٧.

١٣. د. ئیدریس عەبدوللا، جوانکاری شیعری کلاسیکی کوردی، دەزگای توێژینەوه و بڵاوکردنەوهی موکریان، ٢٠١٢، لاپەرە ١٤.
١٤. دکتۆر حەیدەر عەلی مەیمەنە، معجزه در نگاه متکلمان مسلمان و یهود، ل ١٥٥.
١٥. دیوانی بێخود، محمدی مەلا کەریم، سەندج، انتشارات کردستان ١٣٨٥، ل ٤٢.

١٦. دیوانی سالم، مهلا عبدولکهریمی موده‌ریس و محهمه‌جی مهلا کهریم و فاتح عبدولکهریم، بنکه‌ی ژین، بهرگی ١، ٢٠١٥، ل ٤٠.
١٧. دیوانی مه‌حوی، مهلا عبدالکریمی مدرس و محمدی مهلا کهریم، س‌ن‌د‌ج، انتشاراتی کردستان. ١٣٨١، ل ٤٦٨.
١٨. دیوانی نالی. مهلا عبدالکریم مدرس و فاتح عبدالکریم. انتشارات صلاح الدین ایوبی. تهران. چاپی دووهم، ١٣٦٤. ل ٦٥.
١٩. دیوانی نالی. مهلا عبدالکریم مدرس و فاتح عبدالکریم. انتشارات صلاح الدین ایوبی. تهران. چاپی دووهم، ١٣٦٤. ل ٤٨٢.
٢٠. رافه‌ی هیمانا‌سیبانه‌ی سی غه‌زلی مه‌حوی، سه‌بوور عبدولکهریم شکار و بوشرا قادر که‌سنه‌زانی و ههریم عوسمان مه‌عرف، گو‌فاری نارن بۆ زمان و زانسته م‌وقایه‌تییه‌کان، بهرگی ٢، ژماره ١، ٢٠٢٦، ل ١١.
٢١. ره‌وانبیزی له ئه‌ده‌بی کوردیدا- بهرگی یه‌که‌م، عه‌زیز گه‌ردی، به‌غداد، ١٩٧٢، ل ٢٢.
٢٢. ره‌وانبیزی له ئه‌ده‌بی کوردیدا- بهرگی یه‌که‌م، عه‌زیز گه‌ردی: بهیان، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد، ١٩٧٢، ل ٨٧.
٢٣. زمان‌ی جادوویی یان ئه‌نتول‌وجیای زمان له گ‌یرانه‌وه‌دا، جه‌بار عوسمان، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، چاپخانه‌ی کارۆ، ٢٠٢١، ل ٣٧.
٢٤. صحیح البخاری، کتاب المناقب، باب انشقاق القمر، ژماره ٣٦٣٧.
٢٥. صحیح معجزات النبی، احمد ناجی، دار ابن حزم، القاهرة- مصر، ٢٠٠٩، ل ٦٥.
٢٦. م‌بانی نظریه معجزه انگاری اخلاق نبوی، فه‌رامه‌رز قه‌رامه‌له‌کی و عه‌لی مه‌زه‌هر قه‌رامه‌له‌کی، فه‌سل‌نامه‌ی ئه‌ندیشه‌ی نو‌یی ئایینی، ٢٠٠٨، ل ١٠.
٢٧. مراعاة النظر ... المصطلح والقيمة، محمد سعيد حسين طيبة، المجلة العربية للأدب والدراسات الإنسانية، مصر، بهرگی ٤، ژ ٢٠، ٢٠٢٠، ل ٢٠٨.
٢٨. معجزات الأنبياء والمرسلين، السيد مبارك، دار البيان للطباعة، ميسر، ٢٠٠٤، ل ٥ و ١٠.
٢٩. معجزات الرسول صلى الله عليه وسلم، ئيمام ئين كه‌سير، ٢٠١٤ ل ٧ و ١٨.
٣٠. معجزات الرسول صلى الله عليه وسلم، ابن كثير، دار السلام، ٢٠١٤، ل ١٨.
٣١. معجزات النبي صلى الله عليه وسلم، شيخ مستفا عه‌ده‌وی، ٢٠١٤، لا‌په‌ره ٥.
٣٢. معجزة القرآن، محمد متولي شعراوي، دارالکتوب والمکتوبات، ٢٠١٤، ل ٥.
٣٣. معجزه الهی آفرینش شتر در قرآن کریم، محمد جواد اسکندرو، دوفصلنامه قرآن و علم، دوره: ٩، شماره: ١٦، ل ٢٣٧.
٣٤. معجزه در نگاه متکلمان مسلمان و یهود، د. حیدر علی میمنه، فصلنامه علمی- پژوهشی آینه معرفت، زانکوی شهید به‌هشتی، ل ١٣-١٤.
٣٥. موحسین ئه‌حمه‌د مسته‌فا گه‌ردی، به‌هاری ره‌وانبیزی (واتاناسی، ره‌وانبیزی، جوانکاری)، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی منتدی إقرأ الثقافی، ٢٠١٢، لا‌په‌ره ١٤٧.

٣٦. Molla Mehmet Demirtaş ve Melayê Cizîrî'de Naat, Erdoğan, Hatip, Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt ٢, Sayı ١, ٢٠١٤, ١٨٨-١٨٧.

٣٧. Omar, Hassan Ali. "Rhetorics in Mahwi's poem 'Sea of Light'." Alustath Journal for Human and Social Sciences, vol. ٥٨, no. ٤, ٢٠١٩, pp. ٣٨٧-٣٩٠, ٤١٠.

الهوامش

- ١ معجزة القرآن، محمد متولي شعراوي، دارالکتوب والمکتوبات، ٢٠١٤، ل ٥.
- ٢ معجزات الأنبياء والمرسلين، السيد مبارك، دار البيان للطباعة، ميسر، ٢٠٠٤، ل ٥ و ١٠.
- ٣ چشم اندازی به معجزات پیامبران (از منظر قرآن و تاریخ)، عبدالمنعم هاشمی، و/ س‌مید ره‌زا ئه‌سه‌دی، مه‌باد، ١٣٨٢، ل ١٣-١٤.
- ٤ صحیح معجزات النبی، احمد ناجی، دار ابن حزم، القاهرة- مصر، ٢٠٠٩، ل ٦٥.
- ٥ چرا قرآن معجزه است، حسین مقیسه، دوه‌مین کۆنفرانسی نیشتمانیی ئی‌ع‌جازی قورئان، زانکوی شهید به‌هشتی، ل ١-٦.
- ٦ معجزات الرسول صلى الله عليه وسلم، ابن كثير، دار السلام، ٢٠١٤، ل ١٨.
- ٧ معجزه الهی آفرینش شتر در قرآن کریم، محمد جواد اسکندرو، دوفصلنامه قرآن و علم، دوره: ٩، شماره: ١٦، ل ٢٣٧.
- ٨ ههمان سه‌رچاوه‌ی ژماره ٣، ل ١٤.
- ٩ معجزه در نگاه متکلمان مسلمان و یهود، د. حیدر علی میمنه، فصلنامه علمی- پژوهشی آینه معرفت، زانکوی شهید به‌هشتی، ل ١٣-١٤.
- ١٠ Omar, Hassan Ali. "Rhetorics in Mahwi's poem 'Sea of Light'." Alustath Journal for Human and Social Sciences, vol. ٥٨, no. ٤, ٢٠١٩, pp. ٣٨٧-٣٩٠, ٤١٠.
- ١١ دیوانی نالی. مهلا عبدالکریم مدرس و فاتح عبدالکریم. انتشارات صلاح الدین ایوبی. تهران. چاپی دووهم، ١٣٦٤. ل ٦٥.

- ١٢ ههمان سەرچاوه، ل ٥٩.
- ١٣ Molla Mehmet Demirtaş ve Melayê Cızîrî'de Naat, Erdoğan, Hatip, Anemon Muş Alparslan
Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 2, Sayı 1, 2014, I 187-188
- ١٤ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ١٨٧
- ١٥ دیوانی نالی. مهلا عبدالکریم مدرس و فاتح عبدالکریم. انتشارات صلاح الدین ابوبی. تهران. چاپی دووم، ١٣٦٤. ل ٤٨٢
- ١٦ دیوانی سالم، مهلا عبدالکریمی مودهرریس و محهمهجی مهلا کریم و فاتیح عبدالکریم، بنکهی ژین، بهرگی ١، ٢٠١٥، ل ٤٠
- ١٧ دیوانی بیخود، محمادی مهلا کریم، سنندج، انتشارات کردستان ١٣٨٥، ل ٤٢
- ١٨ زمانی جادویی یان ئهنتۆلۆجیای زمان له گێڕانهوهدا، جهبار عوسمان، چاپی یهکهم، سلیمانی، چاپخانهی کارۆ، ٢٠٢١، ل ٣٧.
- ١٩ جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع، سید أحمد الهاشمی، مؤسسة هنداوي، ٢٠١٩، ل ٢٤٤.
- ٢٠ بههاری رهوانیژی (رهوانیژی واتاناسی جوانکاری، محسین ئهحمهد مستهفا گهردی، چاپی یهکهم، سلیمانی، دهزگای چاپ و پهخش
- سهردهم، ٢٠٠٢، ل ١٢.
- ٢١ رهوانیژی له ئهدهبی کوردیدا- بهرگی یهکهم، عزیز گهردی: بهیان، چاپی یهکهم، بهغداد، ١٩٧٢، ل ٨٧
- ٢٢ چهردههکی ئهدهبیات و تیوری رهخنهی ئیسالمگهری بهمنونهی قهسیدهی (بهحری نوور)ی مهحوی، کارزان محسن قادر و سمیر احمد
- ابراهیم، گوڤاری زانکو بو زانسته رهفایهتییهکان، بهرگی ٢٧، ژماره ٥، ٢٠٢٣، ل ١٣٩.
- ٢٣ سەرچاوهی پێشوو، ل ١٣٩.
- ٢٤ رافهی هیماناسییهی سی غهزلی مهحوی، سهوور عبدالکریم شکار و بوشرا قادر کهسنهزانی و ههریم عوسمان مهعروف، گوڤاری
- ناران بو زمان و زانسته رهفایهتییهکان، بهرگی ٢، ژماره ١، ٢٠٢٦، ل ١١.
- ٢٥ سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٨٥.
- ٢٦ ههمان سەرچاوهی ژماره ٣١ / ل ١٢.
- ٢٧ ههمان سەرچاوهی ژماره ٣١، ل ٩.
- ٢٨ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٩، ل ١٤١-١٤٢.
- ٢٩ ههمان سەرچاوهی ژماره ٣١، ل ٩.
- ٣٠ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ٢٦٣.
- ٣١ دکتۆر حهیدر عهلی مهیمهنه، معجزه در نگاه متکلمان مسلمان و یهود، ل ١٥٥.
- ٣٢ معجزات الرسول صلى الله عليه وسلم، ئیمام ئیبن کهسیر، ٢٠١٤ ل ٧ و ١٨.
- ٣٣ چرا قرآن معجزه است، حسین مقیسه، دوهمین کۆنفرانسی نیشتمانی ئیجازی قورئان، ١٣٩٢، ل ١.
- ٣٤ ههمان سەرچاوهی ژماره ٣٩، ل ١٧٠.
- ٣٥ مبنای نظریه معجزه انگاری اخلاق نبوی، فرامرز قهرامههکی و عهلی مهزهر قهرامههکی، فهسلنامهی ئهندیشهی نوئی ئابینی، ٢٠٠٨،
- ل ١٠.
- ٣٦ ههمان سەرچاوهی ژمار ٢٢، ل ٤٦٣
- ٣٧ معجزات النبي صلى الله عليه وسلم، شیخ مستهفا عهدهوی، ٢٠١٤، لاپهه ٥.
- ٣٨ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٩٣.
- ٣٩ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٨٠
- ٤٠ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٧٨.
- ٤١ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩١.
- ٤٢ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٨٤.
- ٤٣ صحیح البخاری، کتاب المناقب، باب انشقاق القمر، ژماره ٣٦٣٧.
- ٤٤ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٨٤.
- ٤٥ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٨٥.
- ٤٦ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩١.
- ٤٧ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٨٩.
- ٤٨ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩٠.
- ٤٩ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩٠.
- ٥٠ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٧٥.
- ٥١ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٨١.
- ٥٢ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩٢.
- ٥٣ ههمان سەرچاوهی ژماره ٤٠، ل ٣٨ و ٨٢.
- ٥٤ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٨٥.
- ٥٥ ههمان سەرچاوهی ژماره ٤٥، ل ٢.
- ٥٦ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٦٩.
- ٥٧ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٩٢.
- ٥٨ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٩٢

- ٥٩ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٧٥
- ٦٠ ههمان سەرچاوهی ژماره ٤٠، ل ٨٠.
- ٦١ ههمان سەرچاوهی ژماره ٤٣، ل ٢.
- ٦٢ چهردهیهکی نهدهبیات و تیوری ڕمخنهی ئیسلامگهڕی بهمنوونهی قهصیدهی بههری نووری مهحوی، کارزان محسن قادر و سمیر احمد ابراهیم، گۆفاری زانکۆ بۆ زانست مرقایهتییهکان، بهرگی ٢٧، ٥، ٢٠٢٣، ل ٤٠ و ١٤١.
- ٦٣ أسلوب التلمیح في القرآن الكريم والسنة الصحيحة، د. أبو الحسن علي بن محمد المطري، ٢٠٠٨، ل ٣ و ٤.
- ٦٤ التلمیح في علم البديع، الشيخ علي المحمدي، دار النشر اللوح المحفوظ (إيران - طهران)، (المجلد الأول)، ٢٠٢١، ل ١١٩.
- ٦٥ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٦٩.
- ٦٦ موحسين ئهحمده مستهفا گهردي، بههاری ڕهوانبێژی (واتاناسی، ڕهوانبێژی، جوانکاری)، چاپی یهكهم، بلاكراوهی منتهی إقرأ الثقافي، ٢٠١٢، لاپههه ١٤٧.
- ٦٧ ڕهوانبێژی له ئهدهبی كوردیدا بهرگی یهكهم، عهزیز گهردي، بهغداد، ١٩٧٢، ل ٢٢.
- ٦٨ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٧٥.
- ٦٩ د. ئیدریس عهبدوللا، جوانکاری شیعری کلاسیکی کوردی، دهزگای توێژینهوه و بلاكردنهوهی موکریان، ٢٠١٢، لاپههه ١٤.
- ٧٠ ههمان سەرچاوهی ژماره ٧٦ ل ٢٦٧.
- ٧١ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٧٨.
- ٧٢ ههمان سەرچاوهی ژماره ٧٦، ل ٢٥٢.
- ٧٣ ههمان سەرچاوهی پێشوو، ل ٤٨٤.
- ٧٤ حسن التعلیل: دراسة بلاغية تاريخية فنية، د. أشرف عبد القادر، مجلة كلية الدراسات الإسلامية والعربية للبنات لفرشخ، عدد الثالث-مجلد الثاني، ٢٠١٩ ل ٥٧٧.
- ٧٥ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٧٥.
- ٧٦ جماليات طباق في شعر عنتر، د. عذت أمده مهدي علي، العدد سابع عشر، ٢٠١٣، ل ٢٢٨٠.
- ٧٧ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٩٣.
- ٧٨ الأقتباس والتضمين، بونعامه مصطفی، الثالثة لسانس، ٢٠٢٤-٢٠٢٥، ل ٣.
- ٧٩ ههمان سەرچاوهی ژماره، ل ٤٨١.
- ٨٠ مراعاة النظر... المصطلح والقيمة، محمد سعيد حسين طيبة، المجلة العربية للآداب والدراسات الإنسانية، مصر، بهرگی ٤، ژ ٢٠٢٠، ٢٠٢٠، ل ٢٠٨.
- ٨١ ههمان سەرچاوهی ژماره ٢٢، ل ٤٨٥.